

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2017/1854**z dnia 10 października 2017 r.****zmieniająca decyzję wykonawczą 2014/797/UE upoważniającą Republikę Estońską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 395,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE ustanawiają prawo podatnika do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) naliczonego w związku z dostawą towarów i świadczeniem usług wykorzystywanych przez podatnika do celów jego opodatkowanych transakcji. Art. 26 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy zawiera wymóg rozliczania się z VAT w przypadku użycia towarów stanowiących część majątku przedsiębiorstwa do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub, bardziej ogólnie, do celów innych niż działalność jego przedsiębiorstwa.
- (2) Na mocy decyzji wykonawczej Rady 2014/797/UE ⁽²⁾ upoważniono Estonię do ograniczenia prawa do odliczania VAT od zakupu, leasingu, wewnątrzwspólnotowego nabycia i przywozu niektórych samochodów osobowych, a także do zwolnienia podatnika z obowiązku rozliczania się z VAT w przypadku wykorzystywania pojazdów objętych ograniczeniem do celów niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.
- (3) W piśmie, które wpłynęło do Komisji w dniu 18 kwietnia 2017 r. Estonia zwróciła się o upoważnienie jej do dalszego stosowania szczególnych środków dotyczących zakupu, leasingu, wewnątrzwspólnotowego nabycia i przywozu niektórych samochodów osobowych, a stanowiących odstępstwo od przepisów dyrektywy 2006/112/WE, które regulują prawo podatnika do odliczenia VAT zapłaconego od nabytych towarów i usług, oraz od przepisów, które nakładają wymóg opodatkowania towarów stanowiących część majątku przedsiębiorstwa używanych do celów niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.
- (4) Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE pismem z dnia 14 czerwca 2017 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Estonię. Pismem z dnia 15 czerwca 2017 r. Komisja powiadomiła Estonię, że posiada wszystkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosku.
- (5) Zgodnie z art. 6 ust. 2 decyzji wykonawczej 2014/797/UE Estonia przedłożyła Komisji – wraz z wnioskiem o przedłużenie – sprawozdanie ze stosowania tej decyzji wykonawczej, zawierające przegląd ograniczenia procentowego dotyczącego prawa do odliczenia. W oparciu o obecnie dostępne informacje Estonia stwierdza, że stawka 50 % jest wciąż uzasadniona i pozostaje właściwa.
- (6) Przedłużenie obowiązywania odstępstwa powinno być ograniczone w czasie, tak aby można było ocenić jego skuteczność oraz stwierdzić, czy stawka procentowa jest odpowiednia. Należy zatem upoważnić Estonię do dalszego stosowania środka przez ograniczony czas – do dnia 31 grudnia 2020 r.
- (7) W przypadku gdyby Estonia uznała, że konieczne jest przedłużenie obowiązywania tego upoważnienia na okres po 2020 r., powinna przedłożyć Komisji sprawozdanie zawierające przegląd stosowanej stawki procentowej wraz z wnioskiem o przedłużenie najpóźniej do dnia 31 marca 2020 r.
- (8) Odstępstwo to będzie miało znikomy wpływ na ogólną kwotę wpływów z podatków pobieranych na końcowym etapie konsumpcji i nie będzie mieć negatywnego wpływu na zasoby własne Unii pochodzące z podatku VAT.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą 2014/797/UE,

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2014/797/UE z dnia 7 listopada 2014 r. upoważniająca Republikę Estońską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 330 z 15.11.2014, s. 48).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 6 decyzji wykonawczej 2014/797/UE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

1. Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Niniejsza decyzja wygasa z dniem 31 grudnia 2020 r.

2. Wniosek o przedłużenie upoważnienia przewidzianego niniejszą decyzją musi zostać przedłożony Komisji do dnia 31 marca 2020 r. wraz ze sprawozdaniem zawierającym przegląd stawki procentowej określonej w art. 1.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Estońskiej.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 10 października 2017 r.

*W imieniu Rady
T. TÕNISTE
Przewodniczący*
